

Sygn. akt X Ga 217/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach - X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Lesław Zieliński

po rozpoznaniu w dniu 22 lipca 2014 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa **B. S.**

przeciwko **J. B.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 16 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII GC 1009/13

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 90 zł /dziewięćdziesiąt/ tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Lesław Zieliński

Sygn. akt X Ga 217/14

UZASADNIENIE

Powódka B. S. wniosła pozew przeciwko J. B. o zapłatę kwoty 1.220.00 zł. z ustawowymi odsetkami i stosownymi kosztami postępowania. Dochodzona kwota jest wynagrodzeniem za prace wykonane przez pozwaną na rzecz pozwanego przy czym jest to umowa pozorna mająca umożliwić rozliczenia między stronami

Sąd Rejonowy w Gliwicach uwzględnił pozew w postępowaniu upominawczym - uproszczonym w całości. / nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z 11 lutego 2013r., k.22 akt /

Pozwany wnosząc sprzeciw przyznał, że chciał zaproponować powódce prac w lokalu ale w następstwie prowadzonych prac remontowych sprawa stała się bezprzedmiotowa. Zaprzeczył także wszystkim okolicznością o różnych metodach rozliczeń między stronami a wskazanymi w uzasadnieniu pozwu.

W zaskarżonym wyroku, po przeprowadzeniu dowodów z dokumentów oraz zeznań świadka oraz stron Sąd I instancji uwzględnił powództwo do kwoty 1000,00zł. i zasądził stosowne koszty.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy podniósł, że strony od lat łączyła umowa o wspólnym inwestowaniu i w efekcie tego pozwany rozliczał się z powódką w formie różnych umów pozornych.

W złożonej apelacji pozwany zarzucił Sądowi I instancji błędy w ustaleniach faktycznych przez przyjęcie, iż między stronami zawarta została umowa o wspólnym inwestowaniu jak i brak podstaw do dania wiary zeznaniom świadków.

Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa, w części zasądzonej od niego kwotę 1000.00zł..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli Sąd II instancji nie prowadzi postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Wyrok Sądu Okręgowego oparty jest o art. 385 § 1 k.p.c. w związku z art. 505⁹§1¹ k.p.c. zgodnie z którym apelację w postępowaniu uproszczonym można oprzeć na zarzutach naruszenia prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, oraz naruszenia przepisów postępowania, jeżeli uchybienie mogło mieć wpływ na wynik sprawy.

Zaskarżone orzeczenie należy uznać za prawidłowe, stanowiące wynik właściwej oceny zebranego materiału dowodowego i trafnej wykładni prawa materialnego, w szczególności w zakresie ustalenia istnienia zlecenia prac dodatkowych.

Przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku motywy tej oceny nie wykazują sprzeczności ustaleń faktycznych Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, zaoferowanego przez strony, który został oceniony bez przekroczenia przysługującego mu uprawnienia do swobodnej oceny dowodów, zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 6 k.c.

Tak poczynione ustalenia Sąd Okręgowy przyjmuje za własne i podziela w pełni zarówno dokonaną ocenę dowodów, jak i wykładnię prawa materialnego. Uwzględniając powyższe Sąd uznał, iż ponowne przytaczanie argumentów uzasadniających to stanowisko, wskazanych już w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest zbędne i niecelowe.

Ustosunkowując się jedynie do zarzutów podniesionych w apelacji pozwanego Sąd Okręgowy nadmienia, iż znaczna część uzasadnienia apelacji odnosi się do zasad oceny wiarygodności materiału dowodowego zaoferowanego przez strony. Pozwany polemizuje z stanowiskiem Sądu pierwszej instancji niemniej argumentacja odnośnie logiki czynności jakie mają czy jakie miały miejsce stronami przemawia w świetle zasad doświadczenia życiowego jak i obrotu gospodarczego przemawiają za trafnością rozstrzygnięcia.

Sąd nie dopuścił się także przekroczenia zakresu swobodnej oceny dowodów do którego jest uprawniony, zaś zarzuty apelacji uznać należy za, podyktowane interesem procesowym pozwanego.

Z przytoczonych względów, wobec prawidłowego rozstrzygnięcia Sądu I instancji apelację, na podstawie art. 385 k.p.c. należało oddalić, jako bezzasadną.

SSO Lesław Zieliński